

# Kampania BDS i bojkot kulturalny

30 marca 2012

Taktyka BDS (Bojkotu, Wycofania Inwestycji i Sankcji) polega na pokojowym, obywatelskim sprzeciwie mającym na celu powstrzymanie reprodukcji izraelskiej okupacji i łamania prawa międzynarodowego. Celem kampanii jest wywarcie presji konsumenckiej i zmuszenie firm i przedsiębiorstw do przestrzegania prawa międzynarodowego i wycofania inwestycji z nielegalnych osiedli osadników na Zachodnim Brzegu, zerwanie kontraktów militarnych i wszelkich innych wspierających izraelską okupację, nie nawiązywanie współpracy z instytucjami akademickimi wspierającymi izraelską politykę okupacji, a także nagłaśnianie i eksponowanie procesu normalizacji izraelskiej polityki pogwałcenia prawa międzynarodowego, apartheidu i zbrodni wojennych i wykreowanie masowej presji społecznej, która zmusi poszczególne rządy do nałożenia sankcji karnych na Izrael i wymusi na nim przestrzeganie norm prawa międzynarodowego.

Jedną z form Kampanii BDS jest tzw. „bojkot kulturalny”, którego celem jest poinformowanie artystów mających wystąpić w Izraelu o polityce kraju i łamaniu prawa międzynarodowego. „Bojkot kulturalny” ma na koncie wiele znaczących sukcesów, takich jak choćby niedawna deklaracja Cassandry Wilson, która zrezygnowała z występu w Izraelu.

Jest to kolejny sposób wywierania społecznej presji, który przynosi znakomite efekty. Lista osób, które przyłączyły się do bojkotu jest imponująca. Swoje wsparcie dla kampanii BDS ogłosili m.in.: Ken Loach, Roger Waters, Elvis Costello, Faithless, Macy Grey, Alice Walker, Devendra Banhart, Mike Leigh. Roger Waters napisał w swoim liście: „Dla mnie osobiście wspieranie kampanii bojkotu jest wyrazem solidarności nie tylko z Palestyńczykami, ale również z

tysiącami Izraelczyków, którzy nie zgadzają się z rasistowską i kolonialną polityką swojego rządu.” Elvis Costello, który odwołał swój koncert w Izraelu, powiedział: “Są sytuacje, w których dodanie określonego nazwiska do harmonogramu koncertu może być interpretowane jako akt polityczny, który oddziałuje bardziej niż wszystko, co może zostać wyśpiewane”.

W Irlandii o akcjach bojkotu Izraela można było usłyszeć już od 2006 roku. W 2009 roku pod listem otwartym podpisało się 300 osób – w tym posłowie, senatorzy, członkowie rządu, przywódcy związków zawodowych, naukowcy i artyści. W sierpniu 2010 roku, 150 irlandzkich artystów rozpoczęło kulturowy bojkot Izraela, oświadczając, że nie będą występować w Izraelu, “do czasu, aż Izrael zacznie stosować się do międzynarodowego prawa i uniwersalnych zasad praw człowieka”. Organizatorzy tłumaczyli bojkot widocznym pogwałceniem palestyńskich praw człowieka przez Izrael.[1]

Amerykański piosenkarz Devendra Banhart i Irlandczyk Tommy Sands, w czerwcu 2010 roku odwołali swoje występy w odpowiedzi na politykę Izraela. Tego roku odwołał także swój występ Carlos Santana ulegając presji środowisk krytykujących Izrael. Elvis Costello zrezygnował z występów nazywając działania izraelskich władz zastraszaniem i upokarzaniem Palestyńczyków.[1]

Brytyjskie zespoły The Klaxons, Leftfield i Gorillaz Sound System oraz amerykańska kapela The Pixies odwołały swoje występy w odpowiedzi na blokadę pomocy humanitarnej dla Gazy i brutalne zatrzymanie „Flotylli Wolności” w 2010 roku.[1]

W lutym 2010 roku 500 artystów z kanadyjskiego miasta Montreal dołączyło do kulturalnego bojkotu Izraela, zauważając, że Palestyńczycy “muszą mierzyć się z głęboko zakorzenionym systemem dyskryminacji rasowej i segregacji, przypominającym obalony systemu apartheidu w Republice Południowej Afryki”. [1]

Także ponad 150 szwajcarskich artystów i aktorów dołączyło w

listopadzie 2011 roku do międzynarodowej kampanii bojkotu[2]:

“Odmawiamy bycia współwinnymi. Świadomi naszej politycznej odpowiedzialności jako artyści i obywatele, wyrażamy nasze poparcie dla kampanii bojkotu i zobowiązujemy się nie wykonywać swojej pracy w Izraelu tak długo jak długo trwać będzie okupacja i kolonizacja terytoriów palestyńskich, segregacja rasowa oraz odmawianie uchodźcom prawa do powrotu.”[2]

Wśród sygnatariuszy deklaracji są m.in. uznani na całym świecie reżyserzy filmowi i laureaci nagród w Cannes jak Goretta i Alain Tanner, dyrektor Teatru Francois Rochaix, Jean Gradel oraz Jean-Luc Bideau.[2]

Występowanie w Izraelu może być interpretowane jako wotum zaufania dla izraelskiej polityki ucisku. To właśnie międzynarodowa polityka milczenia uprawiana przez rządy na całym świecie skłoniła Palestyńczyków do wystosowania apelu o bojkot Izraela, do czasu, kiedy kraj nie zacznie przestrzegać prawa międzynarodowego, w tym licznych rezolucji ONZ.

Artyści odmawiają udziału w tzw. normalizacji okupacji. Tym samym pozostają solidarni z narodem palestyńskim, a niewygodne kwestie dla Izraela mają szansę ujrzeć światło dzienne i to ze stosunkowo dużym rozgłosem. Dzięki poparciu artystów, którzy często są idolami dla ogromnej rzeszy fanów, rośnie szansa na szerzenie globalnej świadomości o sytuacji Palestyńczyków żyjących pod izraelską okupacją.

Idea BDS korzysta z doświadczeń walki z apartheidem w Afryce Południowej, gdzie nacisk społeczności międzynarodowej np. w formie wycofywania inwestycji, przyniósł oczekiwane, wymierne rezultaty. Bojkot, jak podkreślają działacze, jest skierowany przeciwko instytucjom, nie zaś – bez względu na polityczne poglądy – przeciwko pojedynczym obywatelom Izraela. Celem bojkotu jest m.in. doprowadzenie do zakończenia okupacji terytoriów palestyńskich, zburzenie muru budowanego przez

Izrael i przyznanie prawa do powrotu palestyńskim uchodźcom wygnanym z kraju w 1948 roku.[3]

W lipcu zeszłego roku Kneset uchwalił prawo, według którego osoba wzywająca do bojkotu Izraela może zostać ukarana i pozwana za potencjalne szkody.[3]

W 2005 roku 170 organizacji reprezentujących palestyńskie społeczeństwo podpisało się pod apelem międzynarodowych ruchów o wsparcie strategii BDS. Powstała także niezależna izraelska grupa „Bojkot od Wewnątrz”, która wciąż aktywnie działa i namawia do bojkotu kolejnych artystów.[3]

Jeden z aktywistów tej grupy, Ofer Neiman, tak opisuje jej działalność i cele: „Izraelscy działacze i aktywiści praw człowieka to niezbyt liczna grupa osób, które nie są w stanie powstrzymać izraelskiej polityki apartheidu i okupacji. Rządy krajów Europy, Stanów Zjednoczonych i innych państw poniosły sromotną porażkę w swoich próbach powstrzymania niesprawiedliwości. Dotyczy to także Polski. Aby powstrzymać okupację potrzebujemy wsparcia z zewnątrz! W przeciwnym wypadku okupacja będzie się pogłębiać, a izraelscy kolonizatorzy zagarniać będą kolejne palestyńskie terytoria. Musimy apelować do ludzi dobrej woli na całym świecie, aby włączyli się w tę pokojową kampanię. Pamiętajmy, że wprowadzenie ewentualnych sankcji przeciwko Izraelowi jest narzędziem legalnym. Izrael musi wreszcie zacząć podlegać sankcjom za łamanie prawa międzynarodowego, blokowanie Strefy Gazy, bezprawne aresztowania, stosowanie tortur czy używanie zakazanego na całym świecie białego fosforu.”[4]

Źródło: [Kampania Solidarności z Palestyną](#)

## PRZYPISY

[1] [http://en.wikipedia.org/wiki/Boycotts\\_of\\_Israel](http://en.wikipedia.org/wiki/Boycotts_of_Israel)

[2]

<http://www.kampania-palestyna.pl/index.php/2011/12/10/szwajcar>

scy-artysci-popieraja-bojkot-izraela/

[ 3 ]

<http://tvp.info/informacje/swiat/cassandra-wilson-bojkotuje-izrael/6586882>

[ 4 ]

<http://www.kampania-palestyna.pl/index.php/2012/01/09/nigdy-wiecej-nikomu/>